

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

ASUL
ROGEAN"

Органъ на Българското малцинство отъ Ромъния

АБОНАМЕНТЪ

За една година .300 лей
За 6 месеца . 160

ул Dobrogean
4 Bazargic

Вестта на добруджанци

изстѣпленията въ силистренско

редакцията ни се получиха протестни телеграми за изстѣпленията въ силистренско, които даваме текстуално безъ коментари. Мисля, достатъчно изнесохме фактите въ миналия брой, за да бъде ясно на общественото мнение.

и телеграмите:

BUCUREȘTI

PRESEDINTE al CONSILIULUI de MINISTRI

Copie Ministerului de Interne
si Ministerului Justitiei

DOMNUL PRIM MINISTRU,

Въз основа на претенцията за съществуване на някои организации и на някои органи на територията на Дуросторъ упражняватъ ужасенъ тероръ върху българското население, който надминава по жестокостъ срѣдновѣковната инквизиция. Арестувани, оковани въ вериги и бити до смъртъ, изтрѣгнати компрометирани дознания. По-нататъчно се изправятъ предъ правосъдието невинни хора, които засвидетелствуватъ всичко, каквото имъ е известно.

Въз основа на претенцията за съществуване на някои организации и на някои органи на територията на Дуросторъ упражняватъ ужасенъ тероръ върху българското население, който надминава по жестокостъ срѣдновѣковната инквизиция. Арестувани, оковани въ вериги и бити до смъртъ, изтрѣгнати компрометирани дознания. По-нататъчно се изправятъ предъ правосъдието невинни хора, които засвидетелствуватъ всичко, каквото имъ е известно.

БУКУРЕЩЪ

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ на МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТЪ

Копие министерството на Вътрешните работи и Правосъдието

и МИНИСТЕРЪ ПРЕДСЕДАТЕЛЮ,

Въз основа на претенцията за съществуване на някои организации и на някои органи на територията на Дуросторъ упражняватъ ужасенъ тероръ върху българското население, който надминава по жестокостъ срѣдновѣковната инквизиция. Арестувани, оковани въ вериги и бити до смъртъ, изтрѣгнати компрометирани дознания. По-нататъчно се изправятъ предъ правосъдието невинни хора, които засвидетелствуватъ всичко, каквото имъ е известно.

Въз основа на претенцията за съществуване на някои организации и на някои органи на територията на Дуросторъ упражняватъ ужасенъ тероръ върху българското население, който надминава по жестокостъ срѣдновѣковната инквизиция. Арестувани, оковани въ вериги и бити до смъртъ, изтрѣгнати компрометирани дознания. По-нататъчно се изправятъ предъ правосъдието невинни хора, които засвидетелствуватъ всичко, каквото имъ е известно.

Въз основа на претенцията за съществуване на някои организации и на някои органи на територията на Дуросторъ упражняватъ ужасенъ тероръ върху българското население, който надминава по жестокостъ срѣдновѣковната инквизиция. Арестувани, оковани въ вериги и бити до смъртъ, изтрѣгнати компрометирани дознания. По-нататъчно се изправятъ предъ правосъдието невинни хора, които засвидетелствуватъ всичко, каквото имъ е известно.

СТАНОВИЩЕТО

(на Италия спрямо Германия)

Римъ — мартъ. Въ политическите кръгове, изхождащи отъ правителствена среда се говори, че Италия още не е взела становище по отношение Германия.

Сжщитѣ кръгове твърдятъ, че е вѣрно, че Европа търси сътрудничеството на Италия, що се отнася претягване отъ германска страна на Локарнския договоръ, но Италия не може да забрави настоящето си положение на санкционирана страна, която не може да се съгласи на никаква цена на предложения изхождащи отъ О. Н.

Въ заключение, Италия не може да гласува санкции както не иска да бъдатъ наложени и ней.

Вестта за станалитѣ събития въ Силистренския окръгъ, където стотици невинни българи сж били арестувани, подложени на голѣми мъчения, получени въ Базарджикъ, произведе тягосно впечатление и Базарджикското гражданство солидаризирайки се съпротеста на силистренци, отправи следната телеграма протестъ до г-нъ м-ръ председателя, Татъреску, искайки произвеждане на една щателна анкета за установяване на самата истина, даване подъ съдъ на провинитѣ и слагане край на изстѣпленията.

Копие отъ сжщитѣ телеграми сж били изпращани до редакциите на голѣмитѣ букурещки вестници „Диминяца“ и „Адевърулъ“ и мѣстнитѣ вестници.

Telegrama-Copie

D-niei Sale

DOMNULUI PRIM MINISTRU GH. TATARESCU

BUCUREȘTI

Profund impresionatî de teroarea deslântuita asupra concetatenilor noștri bulgari din judetul Durostor cu nimic nevinovati, ne solidarizăm cu protestul cetatenilor din orașul Silistra, insistând pentru urgenta anchetare cu reprezentanții noștri; încetarea cruzimilor barbare, pedepsirea vinovatilor și intrarea în legalitate.

Pentru cei 500 cetateni ai orașului Bazargic iscalesc mai multi intelectuali.

Телеграмата-протестъ на Базарджикското гражданство

До Господинъ

М-РЪ-ПРЕДСЕДАТЕЛЯ Г. ТАТАРЕСКУ

Букурещъ

Взмутени отъ страшния тероръ упражняванъ върху невинното българско население отъ силистренски окръгъ, солидаризираме се сънашитѣ сънародници отъ гр. Силистра, искайки незабавна анкета сънаши представители; преставане варварскитѣ мъчения; наказване на виновнитѣ и край на беззаконнитѣ изстѣпления.

За 500 души, подписватъ множество интелектуали.

Малко безгрижие!

Като встѣпи баба Марта, български обичай е, да се вързва мартеница. Като дойдатъ прелѣтнитѣ птици мартеницитѣ се отвързватъ, слагатъ се подъ камъкъ и пр.

Български учени изкарватъ, че това е чисто български обичай отъ... праисторически времена. Да извиняватъ — не е вѣрно и туй то. Тоя обичай го иматъ всички народи. Ако не върватъ могатъ да провърватъ.

Молимъ, не отъ частни лица, а отъ официални. Идеите въ мѣстния консилиератъ, поискайте нѣкой отсługa, удостоверение и се дава по една мартеница. Отъ това погълтмо доказателство нѣма. Мартеницата е, значи не само български обичай, а даго кажемъ пакъ ограничено — балкански. Европѣйцитѣ да иматъ да взематъ, Мартеницата е чисто балканско общо изобретение.

Какво става въ Югославия

Докато голѣмитѣ европейски сили се занимаватъ за онова що става въ демилитаризирана зона, чехословакиятъ м-ръ председател г. Ходжа, обикаля столицитѣ на централна Европа, въ югославската Скуп-

щина ставатъ интересни нѣща.

Депутатъ отъ партията на бившия министъръ председателъ Иевтичъ, стреля върху настоящия м-ръ председателъ, г. Стоядиновичъ.

Не е безинтересно да се отбележи, че Арнаутовичъ — атентатора, е бившъ привърженикъ на партията Иевтичъ — Стоядиновичъ, която въ последнитѣ избори доби болшинство въ парламента, но по известни причини г. Стоядиновичъ се оттегли отъ партията на Иевтичъ съ голѣмото болшинство депутати и състави днешниятъ югославянски кабинетъ. Отъ тогава, до днесъ групата Иевтичъ останала най-голѣмия противникъ на правителството. Всички разпри въ парламента ставаха изключително между тия две групировки. Може би, последиствията отъ буритѣ бѣ тая, да се стреля въ парламента и то срещу м-ръ председателя, въ момента когато е правилъ декларация за Н. В. Принцъ Павелъ, че води политика на разбирателство съ съседитѣ, особено съ България, водена и отъ покойния кралъ Александъръ.

За стрелбата въ Скупщината отъ Югославия се мисли различно. Едни предполагатъ, че това е дѣло само на атентатора, който въ пияно състояние не е знаелъ що върши, а други, че е заговоръ добре обмисленъ отъ известни срѣди. По тая причина има задържани 9 депутати на следствие отъ които се допуша да се изтрѣгне самата истина.

ДОБЛЕСТЬ И ПРИЯТЕЛСТВО

(ДОБЛЕСТЬТА КАТО ИСТОРИЧЕСКИ ФАКТОРЪ)

(Специална кореспонденция на в-къ „Добруджански гласъ“)

АСЪНЪ БОЕВЪ — Виена

Култът към свободата е и култ към героизма. Затова всички паметници на свободата са олицетворено воплощение на идеята за свободата. Още Платон нарича кардинални добродетели на човешката душа: трудолюбието, честността, умереността и героизма. Гьоте, Шилер, Юго, Шопенхауер, Нитше, Кант и др., идеализирайки нравствения героизъм, издигнаха етичните основи на вѣчния човѣшки ренесанс. Най-великитѣ духовни челици на човѣчеството сѣ гордѣли, че сѣ били участници въ кървавия вихрь на борбата: Софокъл сѣ гордост сѣ наричал пълководецъ Сервантесъ и Лопе де Вега сѣ наричали войници на родната армада, Александър Петюфи, Христо Ботевъ ладнаха въ борбата, Теодоръ Кьорнеръ, Фрайлигратъ биватъ ранени, Мусолини сѣ гордост сѣ нарича фелдфебель, а Хитлеръ — ефрейторъ отъ Мюнхенския доброволчески полкъ, маршалъ Пилсудски бѣше полски националенъ герой, Хинденбургъ и Рихтовенъ бѣха и останаха и днесъ германски национални герои: последниятъ е свалилъ 89 съглашенски аероплана, въ френския Пантеонъ освенъ маршалъ Фошъ единичниятъ воененъ е капитанъ Гинмеръ — свалилъ въ голѣмата война 53 германски аероплана, англичанитѣ величатъ като национални герои адмиралъ Нелсонъ и лордозетъ Гордонъ и Киченеръ, шведитѣ считатъ за свой националенъ герой кралъ Густавъ Адолфъ XII падналъ славно въ борбата преди 300 години, белгийцитѣ възпѣватъ гене-

ралъ Леманъ — героятъ отъ Лиежъ, холандцитѣ — херцогътъ Егмонтъ, унгарцитѣ витязъ Црини и днешния си водачъ — адмиралъ Хорти, ромѣнитѣ величатъ своитѣ заслужили генерали — Авреску, Презаъ, Петала, Ламбру, българитѣ наричатъ непобедени легендарни генералитѣ. Радко Димитриевъ, Н. Ивановъ, Тошевъ, Колевъ, Жековъ, Тодоровъ, Рибаровъ, Кутинчевъ, Вазовъ, Ковачевъ, Лазаровъ и др., а и самитѣ противници отдадоха почитъ на българскитѣ легендарни герои: капитанъ Андриевъ, полковникъ Каварналиевъ, полковникъ Дранговъ, полковникъ Дяковъ, майоръ Сава Маноловъ и поручикъ Константиновъ — при Дойранъ, майоръ Викилски, поручикъ Добревъ — при Каймакчаларъ, полковникъ Ламбриновъ, който изгаря отъ неприятелската огнехвъргачка на Добро-поле безъ да отстъпи... и много други. Историата ни учи, че героизма и доблестта отзвѣрятъ за истинско приятелство и най-непримиримитѣ сѣрдца. Можемъ да кажемъ безъ преувеличение, че сръбско-българското сближение въ последно време почива именно на базата на взаимното зачитане на проявения героизъмъ, защото това приятелство бѣ изразено спонтанно отъ широкитѣ народни маси, които бѣха опознали своето достоинство и доблестъ по бойнитѣ полета.

Още около два вѣка преди Аспаруха, прабългаритѣ, които въ двадесетина победни походи достигнаха неведнажъ Цариградъ, Солунъ, Пелопесъ, Термопилитѣ, си спечелиха съ своята доблестъ приятелството

на славяни и ромеи. При Аспаруха, Крума, Бориса II, Симеона, българската доблестъ става политически и исторически факторъ. Самъ нещастниятъ Самуилъ, който е билъ безстрашенъ и храбъръ, е нареченъ отъ френския византологъ Шлumberge „български националенъ герой“, а великиятъ норвежецъ Фритъоръ Нансенъ го нарича „герой съ културно-чувствителна душа, предъ когото ромеитѣ би трѣбвало да се срамятъ“. Сжщо българитѣ при Калояна, Асѣновци и Шишмана спечелиха съ своя героизъмъ приятелството на близки и далечни народи. Героизма на Шишмана е възпѣтъ въ безчетъ народни легенди, защото, може би, той лично е падналъ въ кървавата и неравна борба, подобна на Константина XI, Владиславъ Варненчикъ и Густавъ Адолфъ Шведски. Окървавената доблестъ на българитѣ на Петъръ Деляна, Георги Войтъха, на чипровскитѣ българци, на титанитѣ отъ Нишъ и Дръновския манастиръ, Търновската завѣра, Априлското и Илинденско въстание, създадоха онзи героиченъ нимбусъ на българския народъ, който и до днесъ е останалъ единично неосквернения нравственъ активъ на нацията. Велики мжеже като Каницъ, Гладстонъ, Викторъ Юго, които въ своя позивъ обвинява „цѣлия свѣтъ, който мълчаливо гледа, какъ сѣ изстребва единъ героиченъ народъ“, Толстой, Достоевски и др., оценява българската доблестъ и станаха велики приятели на българския народъ. Достоевски, критикувайки мълчаливото равнодушие на Европа, което

„доубива единъ доблестенъ народъ“ пише между другото: „между децата, които сж доведени въ Москва има едно момиченце, което пада въ несвестъ поради спомена; то видѣло сѣ очитѣ си какъ черкези дерѣли кожата на баша му. О цивилизацио! Европа, твоитѣ интереси наистина биха пострадали, ако забранеше на турцитѣ да одиратъ башинскитѣ кожи предъ очитѣ на тѣхнитѣ деца! Ала нека бжде проклета европейската цивилизация ако за нейното опазване е потрѣбно да се дератъ човѣшки кожи“. Сжщо проявена доблестъ въ Илинденската епопея създава велики български приятели, а европейскиятъ дипломатъ Алфредъ Рапортъ посвѣтава своята научно-политическа работа: „Въ страната на мжченицитѣ“, написана на френски, на илинденския героизъмъ. Сжщо Раковски, Левски, Ботевъ, Мамарчевъ, Бенковски, Воловъ и безкрайната плеада отъ нашето възраждане, направиха европейскитѣ сѣрдца и съвести достъпни за нашитѣ родни пориви, благодарение на тѣхнитѣ нравствени усилия и героично обаяние: тѣ издигнаха вѣрата у собственитѣ сили като най-голѣмъ творчески факторъ въ нашитѣ исторически бжднини. Българската доблестъ не се нуждае отъ мистицизма и месиянството на една Жана д'Аркъ, Марко Авиано, епископъ Капистрано или Франциско отъ Азиси. Затова тази историческа доблестъ създаде възторжени приятели на българското племе въ литературата и политиката. Сръбско-българската война, която за българитѣ имаше

онова историческо значение, както войнитѣ на дриха Велики — за Пр и руско-японската за Япония — за японците, за българитѣ имаше значение на българитѣ предизвиква удивление и приятелство на Европа; вата война следъ въ спечелена отъ единъ лѣтъ балкански народъ но доказателство за по-та на английското общено мнение къмъ българитѣ следъ тази война вижда отъ следния фактъ: почти неизвестенъ у насъ който се изнесе въ чужда преса по случай 75 годишния юбилей на Българитѣ Шюу, авторъ на тивобългарската комедия сюжетъ отъ сръбско-българската война, именно „Коладения герой“: при ването тази комедия намето въ въ Лондонъ, за първи пътъ въ своя творческа кариера е из билъ поради слабо посещение, около хиляда сѣрда. Така е, англичанитѣ чиято земя отъ 800 години е стѣпилъ неприятелски кракъ обичатъ да видятъ истината и победитѣ, които тогава и до бѣха на страната на българитѣ. Особено, Балканската война, е едно голямо вещественно доказателство, че героизма създава най-добритѣ приятели.

[Следва края]

ЗА ПРОДАНА
НАИЗНОСНА ЦЕНА
30 хектара земи въ землището на село Маньорено — носето Армутлий.

Справка и споразумение
Петъръ Д. Кировъ ул.
колай Балческу“ 18
— БАЗАРДЖИИ

Д. ВЪЛНОПОЛОВЪ — Балчикъ

МОЙ, МИЛИЙ КОМИТАДЖИЯ!...

[ФЕЙЛЕТОНЪ]

— СЛУЧКА СЪ ЕДИНЪ МОЙ ПРИЯТЕЛЪ —

Врѣщахъ се отъ Букурещъ. Бѣше прохладна юлска нощъ. Влакътъ Букурещъ—Констанца, бавно напусна многолюдния градъ, промъкна се като змия презъ крайнитѣ квартали и се понесе съ свѣтлава бързина презъ Дунавската равнина къмъ осиротѣла Добруджа.

Плутувахъ заедно единъ мой приятелъ! Щастлива случайност бѣше отредила да плутуваме въ обществото на две млади и симпатични гос-

пожици.

Изморенъ отъ шумния животъ въ Букурещъ, азъ сѣ бѣхъ удобно облегалъ и предпочитавъ да мълча. Презъ прѣснитѣ впечатления на прѣживѣното мислѣхъ и анализирахъ. Напраздно търсѣхъ да направя нѣкоя аналогия съ западно-европейскитѣ столици. Моятъ приятелъ по природа е мълчаливъ. Той обича повече да чете и мисли за новизна, което ще бжде — мина-

лото не го интересува, мрази настоящето, а за бждещето не обича да говори, затова винаги мълчи.

Мълчахме и двамата, той унесенъ въ своята книга, а азъ въ своитѣ мисли.

Въ противовѣстъ на нашето мълчание, русокоситѣ ни съпътнички непрестанно говорѣха; цѣли вече 2 часа тѣ непрекъснато бѣбѣха за нѣща, за които може човѣкъ да говори само, когато разполага съ много свободно време. Тѣхнитѣ разговори бѣше съвършено безинтересенъ и не ме смущаваха. Нито монотонното тракане на колелата бѣше въ състояние да смути моитѣ мисли. Да си призная обаче, тѣ самитѣ не ми бѣха безинтересни, особено едната съ своитѣ сини очи и руси

коси, която седѣше отсрещаме и кокетно ми даряваше отъ време на време по единъ милъ погледъ, ме накара да бжда нѣкакъ по-внимателенъ спрямо тѣхъ.

Дяволъ я взелъ, какво искаше тя отъ менъ? Пооправихъ си малко краката, понастанахъ се по-удобно и заехъ една доста вежлива поза, която собствено значеше, че съмъ готовъ. Окуражени отъ моето внимание тѣ започнаха да говорятъ по-високо, за да мога да чувамъ и азъ. Отъ невинно подслушания разговоръ успѣхъ да узная, че сж отъ Плоещъ; едната гимназиална учителка, а другата — чиновничка. Отиваха на Сребристия брѣгъ — Балчикъ — да прекарватъ лѣтната си ваканция. Отървади се отъ ежедневната

работа, като птички отъ фезъ, тѣ бѣха весели и бѣгрижно се смѣха.

Все повече и повече тѣ ставаха симпатични и азъ готвехъ вече да се въоръжа въ нуждния куражъ, да вѣдѣхъ разговоръ, когато сѣмъ чини нѣщо необичайно, което ме накара да се откажа отъ намѣрената си. Моятъ приятелъ не подозираше отъ неготвения донжуански атентатъ и спокойно четѣше. Часъ бѣше вече 3 следъ полунощъ, когато сѣ разнесе продължителенъ шумъ изъ нощта, колелата започнаха огушители да тракатъ и равномерно явяваха нѣкакви стѣпки презъ прозореца, които приличаха на призраци сѣдѣщи мрака. Нѣмнитѣ съпътнички мислено вкаменени отъ страхъ, сѣ

НА МАЛЦИНСТВОТА

НЕМСКОТО МАЛЦИНСТВО НАМЪРИ ПРЕТЕКСТЪ...

наблещ нѣкого, а имашъ причина го билъ. Защото, нѣматъ и отго- "за нищо" ще тѣ гудѣ, ненор- е въ обикнове- нѣ, на улицата, олна разликата естествени. Много внение става моя съ живота на ата.

и едно мнозин- покаже своето надѣ малцин- ацъ го за уни- на позволени и и мѣта. Боятъ а до насищане нѣкой как- отговаря се нѣ- рително измуд-

стана обичайна у мнозинствата. во време тихич-

ко се прилага върху нѣмци- тѣ. Подѣ претекстѣ, че сж хитлеристи, букурешката преса крѣщи до Бога за свое- волия на хитлериститѣ, а правителството върши свои тѣ операции. Щомъ си мал- цинство намира се претек- ста. Не става ли сжщото съ насъ? Не сме ли бити и пребивани до смъртъ отъ бой, че сме „приден- тисти“, „комунисти“ и пр.

Само, че има разлика въ начина на упражнение на терора. До като на нѣмцитѣ терора се при- лага малко слабо, поради това, че сж голяма и ор- ганизирана маса, върху насъ, слабитѣ и неоргани- зирани малцинства, се на- лага по-силничко. Точно за това, ний, всички, вкупомъ, трѣбва да бждемъ единни, добри националисти и да сложимъ на мѣсто, всѣка посягаща върху ни рѣка.

МТО ВЪ ЛОНДОНЪ ЗАСЕДАВА О. Н....

м. следваше да въ Женева съве- . По дипломати- ображения той не въ Женева, а въ Тамъ е поканена тствува и Герма- обвиняема, защо- шила пакта отъ войскитѣ й на- въ демилитаризи- бастъ. Ще се го- има сладки при-

казки за симпатиитѣ, които има французиятъ народъ къмъ германския и обрат- но и всички помежду си. Навѣрно ще има и тосто- ве.

КАКВО СТАВА ВЪ ФРАНЦИЯ

Точно въ тоя моментъ французия генералъ Ка- стелно предлага да се взе- матъ всички мѣрки отъ страна на французката ар-

мия. Споредъ него, фран- цузкитѣ въоръжени войски трѣбва да настѣпятъ въ де- милитаризирания областъ. Да се мобилизиратъ резер- вни войски и въ случай, че преговоритѣ съ Германия претърпятъ поражение, вой- ската да е на своя постъ.

40 артилерийски полкъ е билъ вече въ движение къмъ германската граница, а моторизираната артиле- рия, 6,7 и 20 пехотни пол- кове биле готови за пѣхъ.

ВЪ ГЕРМАНИЯ

Множество военни гер- мански аероплани хвърче- ли около източната фран- цузка граница.

9 отъ тѣхъ биле надъ Монтмеди, два надъ Кал- сенъ и три надъ Викингъ.

Така че докато въ Жене- ва и Лондонъ се говори едно, край границитѣ става друго, което заплашва ут- решния день.

Чети в-къ „Добруджански гласъ“

очи, тѣ не гледаха съ погледъ, който е силна уплаха. Азъ съ скръстени рѣце сѣ. Тѣхната уплаха яваше. Моятъ прия- то не чулъ, унесено разбрахъ, че за пѣр- жатуватъ по тази ли- япихъ се и обяснихъ, янаваме вече по го- навски мостъ, а сѣн- сж нищо друго, ос- лажа на моста и нѣ- да се безпокоятъ. настѣжничество, като ко ги успокоя, защо- а добави:

Моятъ приятелъ изведнажъ изостри уши, остави книгата на колене и го виждахъ вече готовъ да протестира. Единъ ритникъ по краката отъ моя страна бѣше достатъченъ да разбере, че трѣбва да мълчи. Облегнахъ се и замислихъ за заблудата на тѣзи две госпо- жици. Разбрахъ веднага че сж жертви на шовинистическата преса, предположихъ да чуй нѣщо още и решихъ въ себе си да мълча. Съ мимика и смивания азъ предадохъ мое- то решение на приятеля си, който горѣше отъ желание да ладе обяснения.

Не се излъгахъ въ очаква- нията си. Разговорътъ непос- рѣдствено продължи.

— „Мила Лена, при все то- ва азъ се безпокоя! Нали ти

казвахъ да не ходимъ въ Бал- чикъ, а ля останемъ въ Кон- станца, менъ не безпокоятъ нѣ- що!“ — започна пакъ русоко- сата.

— „Но какво има? Защо то- ва?“, занита другата.

— „Та питашъ още? Ние отиваме въ единъ градъ, кой- то е населенъ съ българи. Ахъ, колко страшни били тѣ? Комитаджии, гангстери, човѣ- коядци, хотентоти, космати ка- то австралийски негри! Азъ просто се ужасявамъ!“.

— „Ти си цѣло дете, мила Жени!“

— „Нима не си чела въ „Универсулъ“ и „Курентулъ“ за тѣхъ? Особено въ „Уни- версулъ“ ще намѣришъ вина- ги най-подробни описания за

нападенията на комитаджи- нѣ. (?) Тѣзи антропофаги на европейския континентъ! Тѣ били хора съ изпъкнали че- люсти и ябълчни кости и съ косми обрасли чела! Сжщни- ски човѣци на Дарвинъ! Ужасъ! Тѣ нападали всѣки день въ Добруджа, убивали и ограбва- ли! Не си ли спомняшъ фото- графията на единъ убитъ бъл- гарски комитаджия на име Ха- санъ Али (?) въ единъ отъ букурешкитѣ вестници? Ахъ Боже, какъвъ страшенъ чо- вѣкъ!“

— „Колко си глупава, Же- ни! Доколкото зная, българи- тѣ сж единъ културенъ на- родъ, досущъ приличенъ на насъ!“ — добави другата.

(следва края)

ВАШИЯТЪ СЪНЪ

презъ нощта, може да се осъществи сутринта

Сънували сте една хубава кжца, елегантна мобила, единъ автомобилъ. Сутринта се запитвате какъ може да се осъще- стви всичко това? Само единъ отговоръ ви дава голѣма надежда:

Билетътъ отъ Държавната лотария

На 15 число на всѣки месецъ, вашиятъ билетъ ще ви изпрати на пътя на щастieto!

Цената на цѣль билетъ 800 лей
Цената на 1/4 билетъ 200 лей

Съ 200 лей може да печелите единъ милионъ при всѣко месечно тегляне

ТЕГЛЯНЕТО НА ПЪРВАТА КЛАСА

НА 15 МАРТЪ

КУПЕТЕ СИ НА ВРЕМЕ ЛОТАРИЙНИ БИЛЕТИ!

Югославия и България

Ако за Европа най-дели- катниятъ въпросъ е отно- шенията между Германия и Франция, за Балканския полуостровъ е тоя между България и Югославия.

Като Франция и Юго- славия излъже отъ Ев- ропейската война побе- дителка. Получи голѣ- ми териториални облаги. Зае чисто български те- ритории. Задуши чисто българското население. Забрани, въ държавата да се говори български.

Отъ страна на българин- тѣ се реагира. Чашата бѣ препълнена. Въоръ- жаваха се дори чети нео- официално — население- то реагираше. Български- тѣ управници бѣха без- силни да се борятъ за сънародниците си. Тѣ само правеха апели. От- правяха ги предъ О. Н., предъ великитѣ сили. Югославия нищо не чу- ваше. Правеше се, че не чува воплитѣ на измъче-

нитѣ и изтерзани бълга- ри.

Въ цѣль свѣтъ ставатъ промѣни. Народитѣ или силни личности се кала- гатъ. Политиката се вър- ти. Европа се прегупи- ра въ страни. Интереситѣ днесъ добри на една държава къмъ друга, ут- ре се влошаватъ. Евро- пейскиятъ дипломатичес- ки пазаръ става евтинъ. Всѣка държава се замис- ля за собственитѣ си ин- тереси и тогава за чуж- дитѣ.

Българскиятъ народъ се огъва още, не опом- нилъ се отъ удара нане- сенъ му отъ мирнитѣ до- говори. Неговитѣ апели за братство и приятел- ство отъ всички народи продължаватъ. Никой не го чува. Той се опомва и замисля най-напредъ да си помогне самъ, да се организира въ една на- ционална единица. Съ е- динъ замахъ скъсва ве- ригитѣ, отърва се отъ предразсѣдитѣ и стѣп- вайки гордо на собстве- ната си земя подава рѣ- ка на най-голѣмия си не- приятел, на най-близки- ятъ братъ — сръбскиятъ. И даде Богъ ржката не остана въ въздуха. Юго- славия стисна братската ржка. Прегърнаха се два- два храбри народа, за да не чуватъ хулитѣ и под- стрекателствата на зло- сторници.

По добре кжсно, откол- кото никога!

За проданъ:

500 кв. м. праздно мѣсто, находящо на ул. „Ионъ Крянга“ — Базарджикъ.

Желающитѣ да се отне- сатъ въ редакцията.

Ролята на ромънските

градове през епохата на българското възраждане

13

отъ Д. Н. МИНЧЕВЪ

Интересни да и за преселването на българите въ Молдова и за тяхните заселища, намираме въ работите на професора П. Константинеску-Яшъ, единъ добър познавач на ромъно-българското минало. Този историкъ казва, че въковете XIV — XVII се отличаватъ съ едно постоянно проникване на българите въ Ромъния. Писмените документи, преданията, така също и до сега още запазените географически наименования, нагледно засвидетелствуватъ заселването имъ въ Молдова.

Въ така наречения Бистрицийска лѣтописъ се споменава за селото „Булгари“, до рѣка Сиретъ. После намираме яза на „Българина“ въ Яшъ, „Булгария“ въ Сучава, „кладенеца на българина“ въ Дорохой. Нека споменемъ „Българската“ улица въ Яшъ, както се е именувала до преди нѣколко години една отъ улиците въ квартала Татарашъ. Въ гр. Хушъ има единъ цѣлъ кварталъ, който и сега се нарича „български“; също това се отнася и за гр. Бърладъ.

Ромънскиятъ историкъ бележи, че въ Молдова името *българи* е било често пъти смѣсвано съ това на *сърби*, и казва, че въ всички молдовски по-стари документи, където се среща името *сърби*, трябва да подразбиратъ българи. Г-нъ П. Константинеску-Яшъ, има пълно право да подчертае това нѣщо. Въобщо, мнозина историци, поради нѣкои погрѣшни схващания именуватъ често тогавашните българи съ името *сърби*. По този въпросъ ние се изказахме въ една статия, помѣстена миналата година въ сп. „Газета Кърцилоръ“ на г. проф. Д. Мунтяну-Рымникъ, където въ общи черти обяснихме огромната грѣшка: да се наричатъ българи, *сърби*.

Сега нека пристъпимъ къмъ същността на въпроса: ролята на молдовските градове през епохата на българското възраждане.

Най-напредъ ще се спремъ на Галацъ, където още отъ рано имаме български преселници. Мнозина отъ тяхъ сж достигнали завидно материално положение. По-късно тѣ си построяватъ не само църква, но и училище, че децата имъ да учатъ майчиниятъ езикъ.

Интересни сж връзките на галацките българи съ голѣмиятъ революционеръ

Георги Раковски. Въ края на 1857 г. Раковски напуска Нови-Садъ и иде въ Галацъ. Видните българи братя Добровичъ, Пантелей Аврамовичъ и братя Хамамджиеви услужаватъ му въ много работи. Обаче, плановѣ на Раковски не намиратъ пълно осъществяване и въ Галацъ не се застоява дълго време. Въ Галацъ, на 2 октомврий 1847 умира скоропостижно Василь Априловъ, родоначалника на новото българско учебно дѣло.

Макаръ Галацъ да е твърде близо до Браила, където е кипѣлъ български интелектуаленъ и политически животъ, обаче, интересенъ фактъ е, че тамъ не се отбелязва такава силна дейностъ, както въ другите ромънски градове преди освобождението.

Видѣхме, по-горе, че въ вътрешността на Молдова сж били заселени много българи още преди години.

Въ градовете Хушъ, Романъ, Бакъу, Дорохой и Бърладъ заселниците българи си имали свои квартали, махали. П. Константинеску-Яшъ бележи какъ единъ българинъ монахъ книжовникъ отъ манастирѣ Нямцу и Секу, на име Кириакъ, дошелъ като малко дете отъ Свищовъ презъ руско-турската война отъ 1806—1812 г., съ баща си, се установява свещеникъ въ Бърладъ.

Балканското споразумение и Малкото съглашение единни

Женева — Тукъ пристигна отъ Букурещъ г-нъ Титулеску. Веднага следъ пристигането си, той свика постоянните представители при О. Н. на Югославия и Чехославия, както и тия на Балканското споразумение.

На това съвѣщание се взе становище по текущите европейски въпроси.

Г-нъ Титулеску даде следъ това вечеря въ честъ на всички постоянни секретарь-делегати при О. Н. Тамъ той изказа мнението, че Балканското споразумение и Малкото съглашение сж единни по актуелните въпроси.

ЧЕТИ ВЕСТНИКЪ

„Добруджански гласъ“

ВЪСТЪ

— Българското Добруджанско студентство отъ Калиакренски окръгъ е подало протестна телеграма до м-ръ председателя и м-вото на вътрешните работи, присъединявайки се къмъ протестите на гражданите отъ Силистра и Базарджикъ. Искане незабавна анкета, спиране изстѣпленията надъ невинните българи отъ силистренско.

— Отъ силистренско продължаватъ до последния моментъ да идватъ тревожни вести.

Необходима е намѣстата и застъпничеството на всички ни, а най-вече на избрании отъ двата окръга, безъ разлика на техния народностенъ произходъ.

— Оплакватъ ни се данъкоплатците отъ окръга, че бирническите производи, особено въ селата, сж непоносими.

Въ нѣкой села се говори дори, че се казвало: или пари или български глави.

— Дѣлото по убийството на бившия сенаторъ Христо Стефановъ, насрочено на 12 т. м. въ Констанца, се е отложило за 29 май, когато щѣло да се разгледа обезателно.

— Полската работа въ окръга е въ своя разгаръ. Благоприятното време насърчава зсмедѣлиците къмъ по-силенъ трудъ.

Положението на зимни-

Продаватъ се

ИМОТИТЪ

— къщи и дюкани — на Иванъ Халтъковъ и Стефани Халтъкова, находящи срещу новостроящия административенъ палатъ на ул. „Режина Елисабета“, до Ромънската дев. гимназия.

Продаватъ се на цѣло и на нѣколко части.

Справка при стопаните или въ кино „Сплендидъ“

ЗА НАЙ
КАФЕ, ПАСТИ,
АПЕРАТИВИ
ИСКАЙТЕ:
КОНЯКЪ

За проданъ въ бодери, кръчми и всички първокачествени колониални и спиртни магазини

Tipografia „IZVOR“ — Bazargic

ПОКАНА

Съгласно решението на телния съветъ на Б. К. О. — Базарджикъ отъ 5 мартъ 1936 г. и на основание чл. 31 отъ устава на свикватъ се г. г. членовете на общо годишно сбирание, което ще се състои на 22 мартъ 1936 г., 10-та трина, въ помѣщението на Бълг. Мжжка Гимназия — Базарджикъ, за да решатъ следните въпроси, ставени на дневенъ редъ:

1) Изслушване отчета на управ. съветъ за годината презъ 1935 | 36 учебна година.

2) Изслушване рапорта на Цензорната комисия

3) Одобрение баланса за изтеклата година.

4) Одобрение бюджета за учебната 1935 | 36

5) Освобождение отъ отговорност на управ. телния съветъ.

6) Приемане нови членове и заличаване нерешени такива.

7) Избиране на нова цензорна комисия съгласно чл. 24 отъ устава.

Иматъ право на вземане участие въ това сбирание и гласъ всички членове, въ редъ съ членските вноски.

Ако на 22 мартъ т. г. не се представятъ законното число членове, събранието, съгласно предписанията на устава ще се отложи за 29 мартъ т. г., на същото мѣсто и същия часъ и ще се взематъ решения съ вилото се число членове.

Членските вноски се приематъ до навечеря на събранието отъ касиера на Общ. г. Н. Касаб

Отъ управ. съветъ на Б. К. О. — Базарджикъ

тѣ постѣви за сега е добро.

— Въ срѣда, 11 т. м. Турското Културно Общество (татарите) отъ Добруджа представиха триактната пиеса „Бора“ отъ турския писателъ И. Галипъ, драматизирана отъ Емиль Абдулакимвъ. Пиесата бѣ сполучливо изнесена отъ любителите артисти. Сцената съ вкусъ наредена отъ нашия съгражданинъ Косю Костовъ (Кокошъ).

— На 20 т. м. ще се съ-

стои редовното годишно събрание на спортното д-во „Глория“ съ следния дневенъ редъ:

1. Отчетъ на комитетъта

2. Отчетъ отъ контролната комисия.

3. Подаване оставки на комитетъта и контролната комисия, изборъ на новъ такива.

4) Разни.

Отъ комитетъта

Печатница

„ИЗВОРЪ“

Американски благородни лози

и овозни дръвчета доставя единствения главенъ представителъ за Кадрилатера на Пенингерта „Фр. Каспари“ — Медиаши

АЛЕКСАНДЪРЪ Х. МАРИНЧЕВЪ

— Т у т р а к а н ъ —

Д-ръ Д. МИЛЕВЪ

— Х И Р У Р ГЪ —

Специализиралъ въ Германия, бившъ началникъ на хирургическото отделение при Варненската Държавна болница, отъ 1 мартъ т. г. е обзавелъ образцово своя частна Хирургическа клиника въ гр. Варна, площадъ Екзархъ Йосифъ, въ зданието на Николай Неновъ, където приема и извършва всѣкакви видъ операции по най-усвършенстванъ начинъ.

CERETI
Rom Standard

Sediul fabricei BUCURESTI
Str. „Doamna Chiajna“ 24